

Sygn. akt I PK 303/05

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Roman Kuczyński

w sprawie z powództwa K. C.
przeciwko "R." Spółce Akcyjnej w O.
o wynagrodzenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 19 maja 2006 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w K.
z dnia 24 czerwca 2005 r., sygn. akt V Pa .../05,

1. odrzuca skargę kasacyjną

**2. odpis postanowienia przekazuje Okręgowej Radzie
Adwokackiej w K.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 24 czerwca 2005 r. Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K. oddalił apelację powoda K. C. od wyroku Sądu Rejonowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w O. z dnia 29 listopada 2004 r.

Na powyższe orzeczenie powód wniósł skargę kasacyjną wskazując na naruszenie przepisów prawa materialnego – art. 353¹ k.c. w związku z art. 300 k.p.,

art. 77² § 1 k.p. i art. 78 § 2 k.p. oraz naruszenie przepisów postępowania – 278 § 1 k.p.c., art. 279 k.p.c.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Skarga kasacyjna, spełniająca wymagania z przepisu art. 398⁴ § 1 k.p.c. powinna wskazywać okoliczności uzasadniające przyjęcie jej do rozpoznania (398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. w związku z art. 398⁹ § 1 k.p.c.) Innymi słowy Sąd Najwyższy rozpatrzy tylko taką sprawę, w której występuje istotne zagadnienie prawne (co polega na przytoczeniu jego treści i wskazaniu argumentów prawnych, które z reguły prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych – por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, M. Prawn. 2001, nr 13, poz.670) lub istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości a także potrzeba wykładni przepisów prawnych wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów (co wymaga przedstawienia tych rozbieżności i wykazania, że przepisy je wywołujące nie zostały dostatecznie wyjaśnione w dotychczasowej judykaturze sądowej). W ramach przedsądu następuje także badanie, czy skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (przy czym oczywistość ta związana jest z naruszeniem przez Sąd prawa i musi jawić się jako rażąca i od razu dostrzegalna, uwidoczniająca się bez głębszej analizy sprzeczność wykładni lub stosowania prawa z jego brzmieniem lub powszechnie przyjętymi regułami interpretacji) a nadto, czy w sprawie zachodzi nieważność postępowania. Tak więc wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie nie mogą powoływać się li tylko na wskazane podstawy kasacyjne (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.), lecz musi pozostawać w ścisłym związku z art. 398⁹ § 1 k.p.c., według którego Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, zaś rzeczą skargi jest przekonanie Sądu Najwyższego, że powyższe okoliczności występują. A contrario, gdy brak jest takiej okoliczności, Sąd Najwyższy uprawniony jest do odrzucenia skargi kasacyjnej (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).

Zatem wniosek z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. rozumiany wąsko jako żądanie przyjęcia skargi kasacyjnej bez głębszego uzasadnienia i odniesienia się do okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. nie może być oceniany jako spełnienie wszystkich wymogów skargi z art. 398⁴ § 1 k.p.c. Tak wąsko rozumiany wniosek byłby zresztą zbędny bowiem jeśli skarga kasacyjna w ogóle jest przez stronę wniesiona to jest oczywistym, że strona oczekuje jej przyjęcia.

Badając pod względem formalnym skargę kasacyjną wniesioną przez ubezpieczonego Sąd Najwyższy nie dopatrył się występowania przesłanek pozwalających na przyjęcie jej do rozpoznania ze względu na brak spełnienia wymogu określonego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. Skarga kasacyjna nie zawiera wniosku o jej przyjęcie, a tym samym uzasadnienia, które korespondowałoby z przesłankami z art. 398³ § 1 k.p.c., służącymi Sądowi Najwyższemu do oceny, czy skarga ta zasługuje na przyjęcie do rozpoznania.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną.
